

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

2013. gada budžeta vispārējās vadlīnijas, III iedaļa — Komisija

P7_TA(2012)0077

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. marta rezolūcija par vispārējām vadlīnijām 2013. gada budžeta sagatavošanai, III iedaļa — Komisija (2012/2000(BUD))

(2013/C 251 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 313. un 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (Iestāžu nolīgums),
- ņemot vērā Komisijas atjaunināto finanšu plānu 2007.–2013. gadam, kas iesniegts saskaņā ar iepriekšminētā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 46. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējo budžetu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 21. februāra secinājumus par 2013. gada budžeta pamatnostādņēm,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0040/2012),

ES budžeta nozīme ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanas kontekstā

1. atzinīgi vērtē fiskālās konsolidācijas pasākumus, ko vairākums dalībvalstu veikušas, reaģējot uz finanšu un budžeta krīzi; tomēr uzsver, ka ES nekādi nespēs pareizi rīkoties pašreizējās ekonomikas un sociālās krīzes situācijā un novērst turpmākas krīzes, ja netiks veikta lielāka politiskā integrācija, netiks izstrādāti kopīgi instrumenti, piemēram, automātiskās sankcijas, un Komisijai netiks piešķirtas tiesības uzsākt tiesvedību par budžeta deficīta novēršanas procedūru, kā arī ja netiks nodrošinātas kopīgas ES finansētas programmas un resursi, kas ļauj šos instrumentus efektīvi izmantot; uzstāj, ka ekonomikas atveseļošanai nepieciešami pasākumi, kas stiprina solidaritāti un veicina ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību; atzinīgi vērtē to, ka Eiropadome ir atzinusi šo faktu 2012. gada 30. janvāra paziņojumā un secinājumos pēc 2012. gada 1. un 2. marta sanāksmes, taču uzstāj, ka jāveic konkrēti pasākumi, īpaši izmantojot ES budžetu kā kopīgu instrumentu; uzsver, ka iepriekš minētajos paziņojumos uzsvērtās prioritātes ir tieši tās, ko Eiropas Parlaments aizstāvēja iepriekšējo budžeta procedūru laikā;

2. joprojām ir nobažījies par līdz šim vēl nepieredzēto pasaules mēroga krīzi, kas ļoti postoši ietekmējusi ekonomisko izaugsmi un finanšu stabilitāti un pamatīgi iedragājusi dalībvalstu stāvokli valsts budžeta deficīta un valsts parāda jomā; izprot Padomes bažas par valsts līmenī pastāvošiem ekonomiskiem un budžeta ierobežojumiem un ir nelokāmi pārliecināts, ka 2013. gads noteikti būs ekonomikas atveseļošanai izšķirošas nozīmes gads;

3. atgādina, ka Eiropas Savienības budžets ir viens no svarīgākajiem dalībvalstu un paaudžu instrumentiem solidaritātes izrādīšanai un ka tas neapšaubāmi nodrošina pievienoto vērtību, jo ārkārtīgi spēcīgi ietekmē reālo ekonomiku un Eiropas iedzīvotāju ikdienu; atgādina, ka tad, ja dalībvalstīm nāktos pašu spēkiem vien finansēt Savienības politikas virzienus, to izmaksas būtu neiedomājami augstas un ka, raugoties no šāda viedokļa un izmantojot to sinerģiski, ES budžets tiešām nepārprotami nodrošina vispārēju ietaupījumu kopējās labklājības vārdā; uzskata, ka valstu līmenī veiktajiem taupības pasākumiem nav automātiski jārada atbilstošs samazinājums ES līmenī, jo viens šajā līmenī iztērētais euro var radīt ietaupījumus 27 dalībvalstīs;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 29.2.2012.

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

4. uzsver, ka jo īpaši krīzes laikā ir kopīgiem spēkiem apņēmīgi jāīstojas ES līmenī, lai garantētu, ka rīcība ir rezultatīva; uzsver to, ka ar Eiropas Savienības gada budžetu un tam piemītošo sviras efektu, valstu budžeta prioritātēm un visiem pārējiem ES instrumentiem ir jāatbalsta dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas politika un tie ir jāsaista ar izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju „Eiropa 2020”, jo tam ir būtiska nozīme, lai šīs stratēģijas īstenošanā tiktu gūti panākumi un lai nemazinātos uzticēšanās ES politikas virzieniem, jo īpaši iedzīvotāju vidū; uzsver, ka ES budžets veicina ieguldījumus, tādēļ tā samazināšana nelabvēlīgi ietekmētu Savienības izaugsmes un jaunu darba vietu radīšanas iespējas;

5. uzskata — lai veicinātu izaugsmi un darba vietu radīšanu, ir vajadzīga konkrēta rīcība un spēcīgākas budžeta saistības ilgtermiņa rūpniecības politikas, konkurētspējas, jaunrades, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) atbalstam, jo lielākais ES ekonomiskais potenciāls ir tieši MVU, kas saskaņā ar jaunāko pētījumu datiem laikposmā no 2002. līdz 2010. gadam ir radījuši 85 % no visām jaunajām darba vietām Eiropas Savienībā un ir ES ekonomiskās izaugsmes stūrakmens; tāpēc ir ļoti svarīgi veicināt uzņēmējam raksturīgos domāšanas veidus un uzņēmumu jaunizveidi, un šim nolūkam jānodrošina atbilstoši resursi; šajā sakarībā atzīst, ka jāpieliek pūles, lai vēl vairāk palielinātu izaugsmei paredzēto ES finansējumu;

6. uzsver, ka šāds atbalsts noteikti būtu vajadzīgs, lai nepieļautu, ka MVU samazina savus ieguldījumus, sevišķi pētniecībā un izstrādē, un lai vienlaikus veicinātu nodarbinātību un profesionālo apmācību, jo īpaši gados jauniem iedzīvotājiem, un nodrošinātu prasmju saglabāšanu; uzskata, ka par prioritāti būtu jānosaka EIB atbalsta mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un infrastruktūrai stiprināšana, tā palīdzot atraisīt MVU jaunrades potenciālu, kas ir būtisks ES labklājībai un zināšanu sabiedrības veidošanai; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību vēl vairāk vienkāršot procedūru pieteikumu iesniegšanai saistībā ar ES finansētām programmām;

7. uzskata, ka ES budžeta ieguldījumu palielināšana videi draudzīgā ekonomikā nodrošinātu augstāku darba vietu radīšanas rādītāju nekā pašreizējais budžets; tādējādi ar šādiem ieguldījumiem varētu ievērojami veicināt izaugsmes atjaunošanos Eiropas Savienībā;

8. uzsver, ka stratēģijas „Eiropa 2020” rezultāti lielā mērā ir atkarīgi no šodienas jauniešiem, kuri ir tik izglītoti, tehnoloģiju jomā zinoši un mobili kā nekad agrāk, un tādēļ viņi ir un būs lielākais resurss izaugsmes un darba vietu nodrošināšanai ES; pauž bažas par dalībvalstīs vērojamo augsto bezdarba līmeni jauniešu vidū; ņemot to vērā, uzsver, ka gan ES, gan valstu līmenī ir jādara viss iespējamais, lai garantētu, ka izaugsme un darba vietas ir realitāte, sevišķi jauniem cilvēkiem, kuri ir visas ES nākotne; turklāt uzsver nepieciešamību steidzami risināt bezdarba un augošās nabadzības problēmu Eiropas Savienībā atbilstīgi pamatiniciatīvai „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību”;

9. ņem vērā Komisijas priekšlikumu pārvirzīt EUR 82 miljardus, kas vēl ieplānoti visu ES struktūrfondu (Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda) budžetā, lai palīdzētu MVU un izskaustu jauniešu bezdarbu; prasa, lai Parlaments tiktu pienācīgi informēts par šo iniciatīvu, tās īstenošanu un iespējamo ietekmi uz 2013. gada budžetu;

Līdzsvarots un atbildīgi veidots budžets 2013. gadam

10. uzsver to, ka visiem līdz šim veiktajiem krīzes pārvarēšanas pasākumiem būtu jāpalīdz atkal nostāties uz izaugsmes ceļa; šajā sakarībā uzsver, ka jau veiktie konkrētie taupības pasākumi ir jāpapildina ar mērķtiecīgi veidotiem ieguldījumiem, kas nodrošinās ilgtermiņa ekonomikas attīstību; norāda, ka šajā kontekstā ES budžetam ir izšķiroša nozīme, jo tas ir instruments, kas garantē ātru un labi saskaņotu rīcību visās jomās, mazinot krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku, un darbojas kā katalizators, veicinot ieguldījumus, izaugsmi un darba vietu radīšanu Eiropā;

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

11. uzsver — lai saskaņoti, konsekventi un savlaicīgi īstenotu valstu un ES līmenī kopīgas politiskās saistības un prioritātes, valstu un ES iestādēm ir jāsadarbojas, lai priekšroku dotu publiskajiem izdevumiem izaugsmes jomās, veiktu plānoto pasākumu iepriekšēju (*ex ante*) novērtējumu, palielinātu šo pasākumu savstarpējo sinerģiju un garantētu, ka tiem ir pozitīva ietekme, jo tiek novērsti šķēršļi un aktivizēts maz izmantots potenciāls; šajā sakarībā uzsver to, ka ir svarīgi arī turpmāk pirms pavasara Eiropadomes sanāksmes rīkot pasākumu, kurā Komisija iepazīstina ar budžeta projektu un valsts budžeta procedūru uzsākšanu dalībvalstīs, starpparlamentu debates par kopīgām dalībvalstu un Savienības ekonomikas un budžeta pamatnostādnēm, tā nodrošinot valstu budžetu un ES budžeta savstarpēju koordinēšanu Eiropas pusgadam veltīto Parlamenta uzlaboto pasākumu vispārējā kontekstā, lai palielinātu tā demokrātisko leģitimitāti, kā prasīts 2011. gada 1. decembra rezolūcijā par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai;

12. prasa pieņemt atbildīgi veidotu un uz rezultātiem vērstu budžetu, kura pamatā ir kvalitatīvs līdzekļu izlietojums, kā arī esošā ES finansējuma optimāla un savlaicīga izmantošana; Eiropadomes locekļu 2012. gada 30. janvāra paziņojuma kontekstā uzsver nepieciešamību pēc ieguldījumiem, kas veicinātu izaugsmi un darba vietu radīšanu, sevišķi MVU un jauniešu vajadzībām; uzsver to, ka sadarbībā ar specializētajām parlamentu komitejām ir iecerējis ne vien identificēt konkrētas jomas, kurās jārikojas enerģiskāk, bet arī noteikt iespējamās negatīvās prioritātes;

13. uzsver, ka ES budžets nodrošina ieguldījumu tikai un vienīgi to politikas virzienu un pasākumu īstenošanā, kas neapšaubāmi nodrošina ES pievienoto vērtību; pievērš uzmanību tam, ka ES budžetam (kuram nedrīkst veidoties deficīts) ir krietni lielāka līdzsvarojosa ietekme uz izaugsmi un nodarbinātību nekā valstu budžeta izdevumiem, tāpat kā spēja palielināt ieguldījumus, nodrošināt stabilitāti Eiropā un palīdzēt ES izkļūt no pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes; tomēr uzsver nepieciešamību panākt vairāk ieguldījumu, lai neapdraudētu ekonomikas atveseļošanas un konkurētspējas galvenos projektus; šajā sakarībā uzsver to, ka ar jauniem un uzlabotiem finanšu instrumentiem varētu radīt vēl lielāku ES izdevumu ietekmi uz izaugsmi, piesaistot privātus ieguldījumus un tādējādi kompensējot valsts līmenī radītos ierobežojumus un uzlabotu publiskos izdevumus;

14. atgādina, ka laikā no 2000. līdz 2011. gadam valstu budžeti Eiropas Savienībā palielinājās vidēji par 62 %, turpretī ES budžeta maksājumi palielinājās par nelielu mazāk kā 42 %, lai gan ES paplašinājās no 15 līdz 27 dalībvalstīm;

15. saistībā ar 2013. gada budžeta procedūru īpašu uzmanību pievērš EP iepriekšējo gadu budžeta prioritāšu īstenošanai, un sevišķi rūpīgi sekos tam, kā tiek finansēta un īstenota stratēģija „Eiropa 2020” (ko dalībvalstis ir pilnībā apstiprinājušas), veicinot konkurētspēju un nodarbinātību, kā arī citas konkrētām nozarēm noteiktās EP prioritātes;

16. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija, iesniedzot finanšu plāna 2012.–2013. gadam jaunāko versiju, tāpat kā 2011. gadā ņēmusi vērā EP 2012. gada budžeta prioritātes, nekompensējot iepriekšējos pieaugumus; aicina 2013. gada budžeta projektā ievērot šādu pašu principu;

17. atgādina, ka pašreizējā finanšu shēmā maksimālie apmēri vairākās izdevumu kategorijās, jo īpaši 1.a izdevumu apakškategorijā („Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai”) un 4. izdevumu kategorijā („ES — globālo procesu dalībniecība”), ir nepietiekami, lai tiktu īstenoti tie politikas mērķi, ko Parlaments, Padome un Komisija atzinuši par prioritāriem; turklāt atgādina, ka dažām politikas jomām piešķirtās apropriācijas vairākas reizes bija jāpārskata, lai tās atbilstu jaunajiem mērķiem un uzdevumiem, liekot izmantot elastības instrumentu gandrīz ikvienā gada budžeta izpildē; uzsver to, ka nepieņemot ES ilgtermiņa politisko saistību apdraudēšanai; īpaši uzsver to, ka ir jāievēro un pienācīgi jāiekļauj budžeta projektā finanšu saistības, kas paredzētas starptautiskos nolīgumos un/vai nolīgumos starp ES un starptautiskām organizācijām;

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

Uz Savienības programmu un prioritāšu izpildi vērsts 2013. gada budžets

18. atgādina, ka daudzgadu finanšu shēma (DFS) 2007.–2013. gadam tika izstrādāta, lai veicinātu labklājību un uzlabotu iedzīvotāju dzīves kvalitāti, kā arī pilnībā izmantotu iespējas, ko sniedza paplašināšanās, tomēr kopš 2008. gada ES ir piedzīvojusi līdz šim vēl nebijušu krīzi, kura ietekmējusi arī katra gada budžetu; šajā kontekstā uzsver to, ka DFS 2007.–2013. gadam netika pārskatīta, lai to pielāgotu papildu vajadzībām pēc finansējuma, kas radušās pašreizējās krīzes ietekmē, bet taisni pretēji — kopš 2007. gada katru gadu kopējās maksimālajās budžeta robežās ir atstātas ievērojamas vispārējas rezerves, un ka šai ziņā visi gada budžeti ir bijuši pārdomāti un taupīgi veidoti; uzsver, ka tādēļ attiecīgie maksājumi būtu jāveic vismaz saskaņā ar normālo budžeta ciklu; atgādina, ka maksājumi no saistību apropriācijām ir nošķirti tikai tādēļ, ka daudzgadu programmu gadījumā līdzekļi faktiski tiek izmaksāti vēlāk;

19. uzsver — tā kā 2013. gads būs pēdējais pašreizējā plānošanas perioda gads, nāksies atgūt iekavēto maksājumu ziņā (kā tas vienmēr ir bijis finanšu plāna noslēgumā), jo būs jāpabeidz 2007.–2013. gada programmu īstenošana, kā arī saistību ziņā, lai nodrošinātu atbilstību finanšu plānā noteiktajām summām, kas 2013. gadam sasniedz gandrīz EUR 152 miljardus; vēlreiz norāda, ka maksājumu apjoma mākslīga samazināšana aizkavēs gan līgumsaistību, gan iepriekšējo ES saistību izpildi un ka tādēļ arī, iespējams, nāktos maksāt nokavējuma procentus un zustu ticība ES politikas virzieniem un uzticēšanās ES iestādēm; šajā kontekstā īpaši uzsver to, ka, īstenojot budžeta disciplīnu, būtu iespējami drīz jānomaksā līgumsaistību parādi;

20. norāda, ka maksājumu apjoms, kas ir tikai iepriekšējo saistību rezultāts un būtu jānosaka, pamatojoties uz tādiem tehniskiem kritērijiem kā izpildes rādītāji, līdzekļu izlietojuma prognozes vai nesamaksāto saistību (RAL) apjoms, iepriekšējās pāris budžeta procedūrās ir kļuvis par pašu svarīgāko politisko jautājumu Padomē; norāda, ka 2011. gada beigās RAL apjoms joprojām palielinājās, sasniedzot EUR 207 miljardus, kas ir par gandrīz 7 % vairāk nekā attiecīgais apjoms 2010. gada beigās; ņemot vērā gaidāmo starpiestāžu sanāksmi par atšķirību starp saistību un maksājumu apropriācijām, izveidos dialogu ar Komisiju, lai pilnībā noskaidrotu, kā veidojas RAL; uzstāj, ka par maksājumu apjomu Padomei ir jālemj, obligāti ņemot vērā faktiskās vajadzības un juridiskos pienākumus; turklāt norāda, ka RAL uzkrāšanās faktiski mazina ES budžeta pārredzamību, kurā ir skaidri redzams, kā saistības un maksājumi attiecas uz konkrētu budžeta gadu;

21. īpaši uzsver to, ka, īstenojot tikai „konkrēta ES budžeta ieguldītāja/ konkrēta ES budžeta saņēmēja” pieeju, netiek ņemta vērā ārkārtīgi pozitīvā papildu ietekme, ko ES budžets rada ES dalībvalstīs, veicinot kopīgu ES politikas mērķu sasniegšanu; ir ārkārtīgi noraizējies par maksājumu ļoti pieticīgu palielinājumu iepriekšējos divos gada budžetos (2012. gada budžetā tas ir pat mazāks par inflācijas līmeni), jo tas notiek laikā, kad izšķiroša nozīme ir tam, lai visas ieguldījumu programmas tiktu īstenotas ar pilnu jaudu un lai pilnībā tiktu izmantots to potenciāls;

22. uzsver, ka, pareizi īstenojot finanšu pārvaldību, nevajadzētu noteikt pārāk mazu budžeta apjomu un ka apropriācijas ir jāpielāgo reālu izlietojuma iespēju prognozēm; norāda, ka tad, ja mākslīgi tiek samazināts apropriāciju apjoms salīdzinājumā ar Komisijas realistiskajām prognozēm, tas — gluži pretēji — varētu liegt iespēju pilnībā izmantot budžeta galīgās izpildes potenciālu; atgādina, ka Komisijas budžeta projektā ierosināto maksājumu apropriāciju līmeni galvenokārt nosaka atbilstoši pašu dalībvalstu prognozēm un to īstenošanas iespējām, jo dalībvalstis kopā ar Komisiju pārvalda vairāk nekā 80 % no ES finansējuma;

23. pauzē nožēlu par to, ka, lai gan Padome 2011. gada decembrī atteicās finansēt konstatētās papildu vajadzības, 2011. gada beigās netika rasta iespēja apmaksāt dažus maksājuma pieprasījumus, kuru kopējā summa pārsniedz EUR 10 miljardus, jo tas tagad tieši ietekmē 2012. gadā pieejamo maksājumu apjomu; ir noraizējies, jo tas noticis tādēļ, ka Padome, nepiedāvājot alternatīvus datus vai avotus, apšaubīja Komisijas sniegto izpildes informāciju un vajadzību novērtējumu;

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

24. tādēļ ir ārkārtīgi noraizējies par maksājumu stāvokli 2012. gadā un prasa Komisijai nākt klajā ar priekšlikumiem, lai šogad iespējami drīz rastu šīs problēmas risinājumu, neatliekot to vēlreiz, nu jau uz 2013. gadu; turklāt uzskata, ka nākamo gadu apropriāciju izmantošana pašreizējo vajadzību finansēšanai liecina par finanšu nepareizu pārvaldību un ir uzskatāma par budžeta gada pārskata principa pārkāpumu; pauž nopietnas bažas par to, ka šāda prakse kavē Savienības nulles līmeņa parāda principa ievērošanu;

25. vēlreiz prasa Padomei, īstenojot budžeta procedūru, mākslīgi nesamazināt maksājumus, jo uzsver, ka tādēļ, šķiet, veidojas nestabils maksājumu apjoms; gadījumā, ja Padome tomēr ierosina šādus priekšlikumus, prasa, lai tā skaidri un atklāti identificētu un pamatotu, tieši kuru ES programmu vai projektu īstenošanu tā uzskata par iespējamu atlikt vai pat pilnībā izbeigt;

26. šajā kontekstā prasa, lai Padome savu nostāju pielāgotu reālistiskai un atbildīgai budžeta veidošanai, un ir apņēmies arī turpmāk cieši uzraudzīt 2012. gada apropriāciju izlietojumu un jo īpaši maksājumu izpildi; aicina Padomi rīkoties tieši tāpat, lai abas budžeta lēmējinstādes varētu strādāt, pamatojoties uz kopīgiem, atjauninātiem izpildes datiem, un ticami prognozēt izdevumus; šai nolūkā aicina Padomi un Komisiju piedalīties iestāžu sadarbības sanāksmē, kas atbilstošā politiskā līmenī tiks rīkota 2012. gada pirmajā pusgadā, lai noskaidrotu un novērstu iespējamus pārpratumus attiecībā uz izpildes rādītājiem un prognozētajām maksājumu vajadzībām un lai kopīgi izanalizētu maksājumu stāvokli 2012. un 2013. gada budžetā;

27. uzsver, ka finansējuma piešķiršana Eiropas uzraudzības iestādēm (Eiropas Banku iestādei, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) ir svarīga, lai ļautu pilnībā nodrošināt finanšu regulējuma dienaskārtībā paredzēto uzdevumu izpildi un uzraudzības struktūru izveidi nolūkā novērst turpmākas krīzes; uzsver, ka budžetā par prioritāti būtu jānosaka finansējuma piešķiršana Eiropas uzraudzības iestādēm un to vajadzībām paredzētiem neatkarīgiem juridiskiem pakalpojumiem;

28. atzinīgi vērtē 2011. gada decembrī panākto vienošanos par to, ka tiks finansētas starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora (ITER) papildu izmaksas; mudina Komisiju ievērot visus šīs vienošanās kopīgos secinājumus un ierosināt konkrētu priekšlikumu par EUR 360 miljonu nodrošināšanu 2013. gada budžeta projektā, pilnībā izmantojot Finanšu regulā un 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā noteiktās iespējas un nodrošinot, ka DFS saistībā ar ITER vairs netiek pārskatīta; atkārtoti pauž nelokāmu pārliecību, ka EUR 360 miljonu nodrošinājums 2013. gada budžetā nedrīkst kavēt citu ES politikas virzienu, sevišķi to, kas palīdz sasniegt stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus, sekmīgu īstenošanu pēdējā šī plānošanas perioda gadā, un jo īpaši iebilst pret jebkādu līdzekļu pārvietošanu, kas skartu šīs budžeta prioritātes; uzsver, ka Komisija savā finanšu plānā paredz rezervi EUR 47 miljonu apmērā 1.a izdevumu kategorijā, kas daļēji sedz ITER vajadzības;

29. rēķinoties ar gaidāmo Horvātijas pievienošanos 2013. gada 1. jūlijā, sagaida, ka DFS pārskatīšana tiks apstiprināta nevilcinoties, atbilstoši Iestāžu nolīguma 29. punktam („Finanšu shēmas koriģēšana saistībā ar paplašināšanos”), un prasa, lai Komisija iesniegtu priekšlikumu par attiecīgām papildu apropriācijām, tiklīdz Pievienošanās aktu būs ratificējušas visas ES dalībvalstis; vēlreiz norāda, ka ar Horvātijas uzņemšanu saistītajām paplašināšanās vajadzībām ir nepieciešams atbilstošs papildu finansējums, paredzot šim nolūkam jaunus līdzekļus, nevis veicot 2013. gada otrajā pusē līdzekļu pārvietojumus;

Administratīvie izdevumi

30. ņem vērā par budžeta un finanšu plānošanu atbildīgā komisāra 2012. gada 23. janvāra vēstuli, kurā pausta Komisijas gatavība jau 2013. gadā par 1 % samazināt štata vietu skaitu Komisijas štatu sarakstos, rūpīgi ņemot vērā to, kādas sekas tas radīs lieliem, vidējiem un maziem ģenerāldirektorātiem; apņemas cieši rēķināt, kā Komisija īsteno savu nodomu līdz 2018. gadam samazināt ES iestāžu un struktūru darbinieku skaitu par 5 % salīdzinājumā ar 2013. gadu, un atgādina, ka tas ir uzskatāms par vispārēju mērķi; atgādina, ka ikvienas izmaiņas štatu sarakstā tieši ietekmē budžetu un tās nekādā gadījumā nedrīkst pārkāpt Budžeta komitejas un Eiropas Parlamenta budžeta prerogatīvas; uzskata, ka darbinieku skaita samazināšana īstermiņā vai ilgtermiņā ir jāveic, pamatojoties uz iepriekšēju ietekmes novērtējumu un cita starpā ņemot vērā visas Savienības juridiskās saistības un iestāžu jaunās pilnvaras un lielāku pienākumu apmēru, kas tām ir noteiktas Līgumos;

Trešdiena, 2012. gada 14. marts

31. atgādina, ka cieša un konstruktīva iestāžu sadarbība ir svarīga visos procedūras posmos, un vēlreiz pauž gatavību pilnībā veicināt šādu sadarbību, stingri ievērojot LESD noteikumus; sagaida, ka visas šīs vadlīnijas tiks ņemtas vērā, gan īstenojot budžeta procedūru, gan sagatavojot budžeta projektu;

*

* *

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

Apmācība tieslietu jomā

P7_TA(2012)0079

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. marta rezolūcija par apmācību tieslietu jomā (2012/2575(RSP))

(2013/C 251 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. un 82. pantu, kuros paredzēta tādu pasākumu pieņemšana saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kuru mērķis ir nodrošināt „atbalstu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku mācībām”;
- ņemot vērā 1991. gada 10. septembra rezolūciju par Eiropas tiesību akadēmijas dibināšanu ⁽¹⁾, 2002. gada 24. septembra nostāju saistībā ar Padomes lēmuma par Eiropas Tiesiskās apmācības tīkla izveidi pieņemšanu ⁽²⁾, 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par dalībvalstu tiesnešu lomu Eiropas tieslietu sistēmā ⁽³⁾ un 2009. gada 7. maija ieteikumu Padomei par ES krimināltiesiskuma telpas izveidi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns” (COM(2010)0171,
- ņemot vērā 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Stokholmas programmu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par tiesisko apmācību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. septembra paziņojumu „Uzticēšanās veidošana tiesiskumam ES mērogā: Eiropas tiesiskās apmācības jauna dimensija” (COM(2011)0551),
- ņemot vērā izmēģinājuma projektu tiesiskās apmācības jomā, kuru Parlaments ierosināja 2011. gadā,

⁽¹⁾ OV C 267, 14.10.1991., 33. lpp.

⁽²⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 99. lpp.

⁽³⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 27. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 116. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 12. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 130. lpp.